

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności pisma nr 4263 z dnia 20 maja 2009 r. Komisji Europejskiej — Dyrekcji Generalnej ds. polityki regionalnej, mającego za przedmiot: „Regionalny program operacyjny (POR) »Campania« 2000-2006. Numer wniosku o płatność Sysfin 2009/0154 Adonis A/723 z dnia 12 stycznia 2009 r.” zawierającego następującą decyzję: „Kwota w wysokości 18 544 968,79 EUR obejmująca wydatki poniesione po dniu 17 maja 2006 r. w ramach działania 1.7 dotyczącego regionalnego systemu gospodarowania odpadami i unieszkodliwiania odpadów jest niedopuszczalna”.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do podnoszonych w sprawie T-99/09 Włochy przeciwko Komisji⁽¹⁾.

Skarżąca podnosi w szczególności:

- Naruszenie art. 32 i art. 39 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych⁽²⁾, w zakresie w jakim pozwana obniżyła zapłatę wydatków poświadczonych w związku z działaniem 1.7 „w oczekiwaniu na zakończenie sprawy T-99/09” oraz że zawisłość sprawy, której przedmiotem jest skarga dotycząca środków przyjętych wcześniej w ramach postępowania o wypłatę nie należy do okoliczności określonych w sposób wyczerpujący w ww. artykułach i uzasadniających obniżenie wypłaty z tytułu funduszy strukturalnych.
- Naruszenie art. 230 WE. W tej kwestii podniesione zostało, że jeżeli państwa członkowskie z uwagi na wniesienie skargi do sądu musiałyby obawiać się obniżenia kolejnych płatności pośrednich, to nie mogłyby skorzystać z podstawowego prawa do ochrony prawnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102, z 1.5.09, s. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 161, z 26.6.1999, s. 1.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 20 maja 2009 r. w sprawie F-73/08, Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 4 sierpnia 2009 r. przez Luigi Marcuccio

(Sprawa T-311/09 P)

(2009/C 233/37)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

W każdym razie:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości,
- stwierdzenie, że skarga stanowiąca źródło niniejszego postępowania jest całkowicie dopuszczalna.

Tytułem żądania głównego:

- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej strony postępowania o odrzuceniu wniosku z dnia 27 czerwca 2007 r.,
- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej strony postępowania o oddaleniu wniosku z dnia 29 czerwca 2007 r.,
- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej strony postępowania o odrzuceniu wniosku z dnia 30 czerwca 2009 r.,
- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej strony postępowania o odrzuceniu wniosku z dnia 2 lipca 2009 r.,
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności pisma z dnia 29 kwietnia 2009 r., podpisanego przez Bernharda Jansena,
- z tytułu tego co wskazano w nagłówku skargi wszczynającej postępowanie, obciążenie Komisji Europejskiej obowiązkiem zapłaty wnoszącemu odwołanie kwoty 4 747,29 EUR lub takiej wyższej bądź niższej kwoty, którą wysoki Sąd uzna za prawidłową i słuszną wraz z odsetkami od tej kwoty, naliczanymi za okres od dnia 7 listopada 2007 r. do dnia podlegającego ustaleniu przez wysoki Sąd w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją,

- nakazanie Komisji Europejskiej zwrotu wnoszącemu odwołanie wszystkich kosztów postępowania poniesionych przezeń dotychczas w związku ze sprawą.

Tytułem żądania posiłkowego:

- odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej w celu wydania przezeń ponownego rozstrzygnięcia co do istoty.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 20 maja 2009 r., wydanego w sprawie F-73/08. Postanowieniem tym odrzucono jako częściowo niedopuszczalną i częściowo bezzasadną skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji drugiej strony postępowania o nieuwzględnieniu wniosków wnoszącego odwołanie, dotyczących zwrotu określonych kosztów medycznych w zakresie stawki podstawowej a także stawki uzupełniającej, czyli w wysokości 100 %.

Celem uzasadnienia swoich żądań, wnoszący odwołanie podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia decyzji wspólnotowych, przepisów wyznaczających zakres terminu akt zaskarżalny, zasady powagi rzeczy osądzonej, zasady podziału władz a także orzecznictwa wspólnotowego dotyczącego skutków stwierdzenia nieważności aktu wydanego przez instytucję wspólnotową.

Wnoszący odwołanie podnosi także naruszenie zasady *lis pendens* i decyzji potwierdzającej a także przepisów dotyczących rozstrzygnięć w przedmiocie kosztów postępowania.